

# National

EXERCISE

BOOK

Pages : 96

Price 65 P.



name श्री गुरु जीता  
class

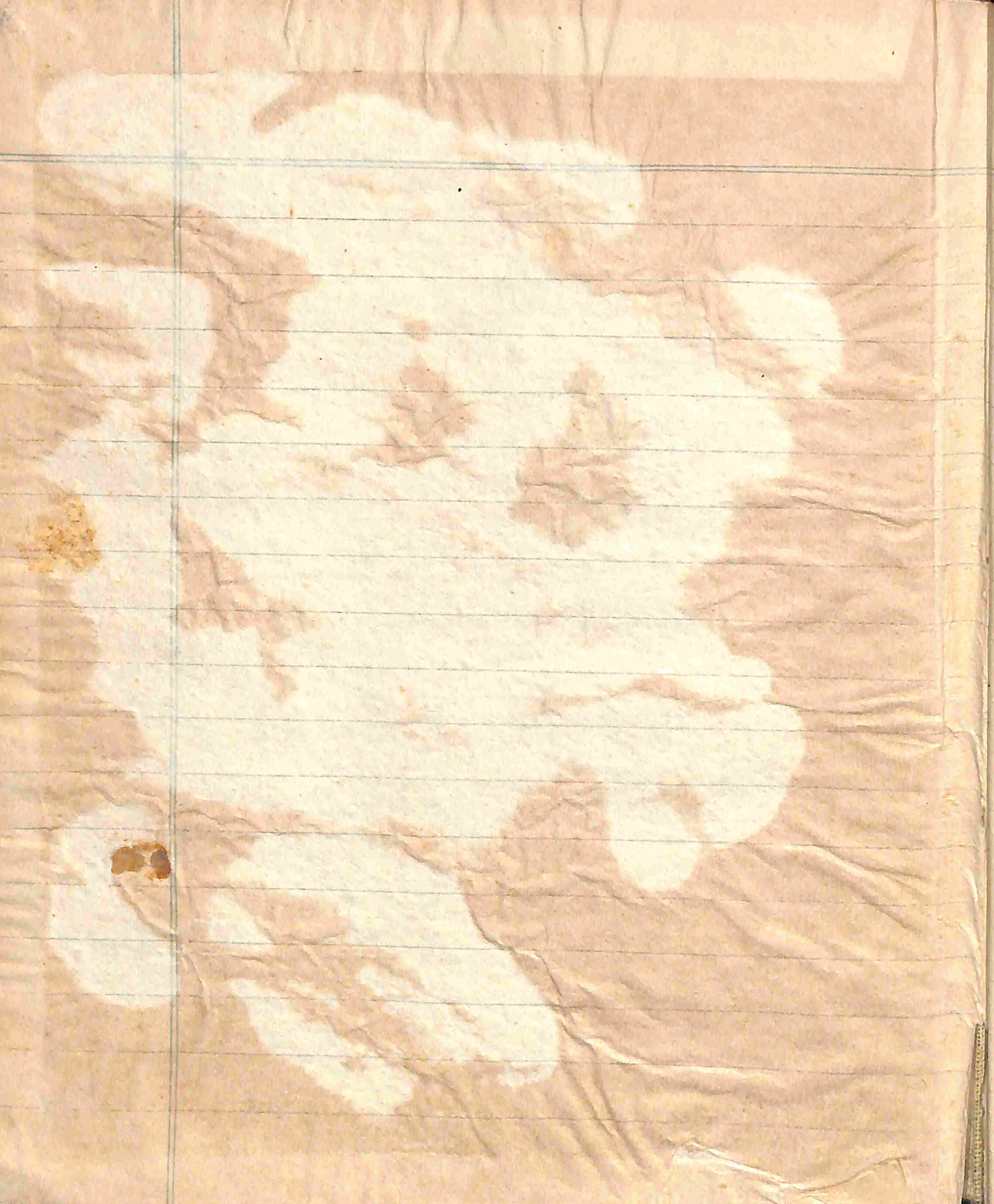
Manufactured by :

**Jai Ram Dass Gian Chand**

1st Bridge, Srinagar (Kashmir)

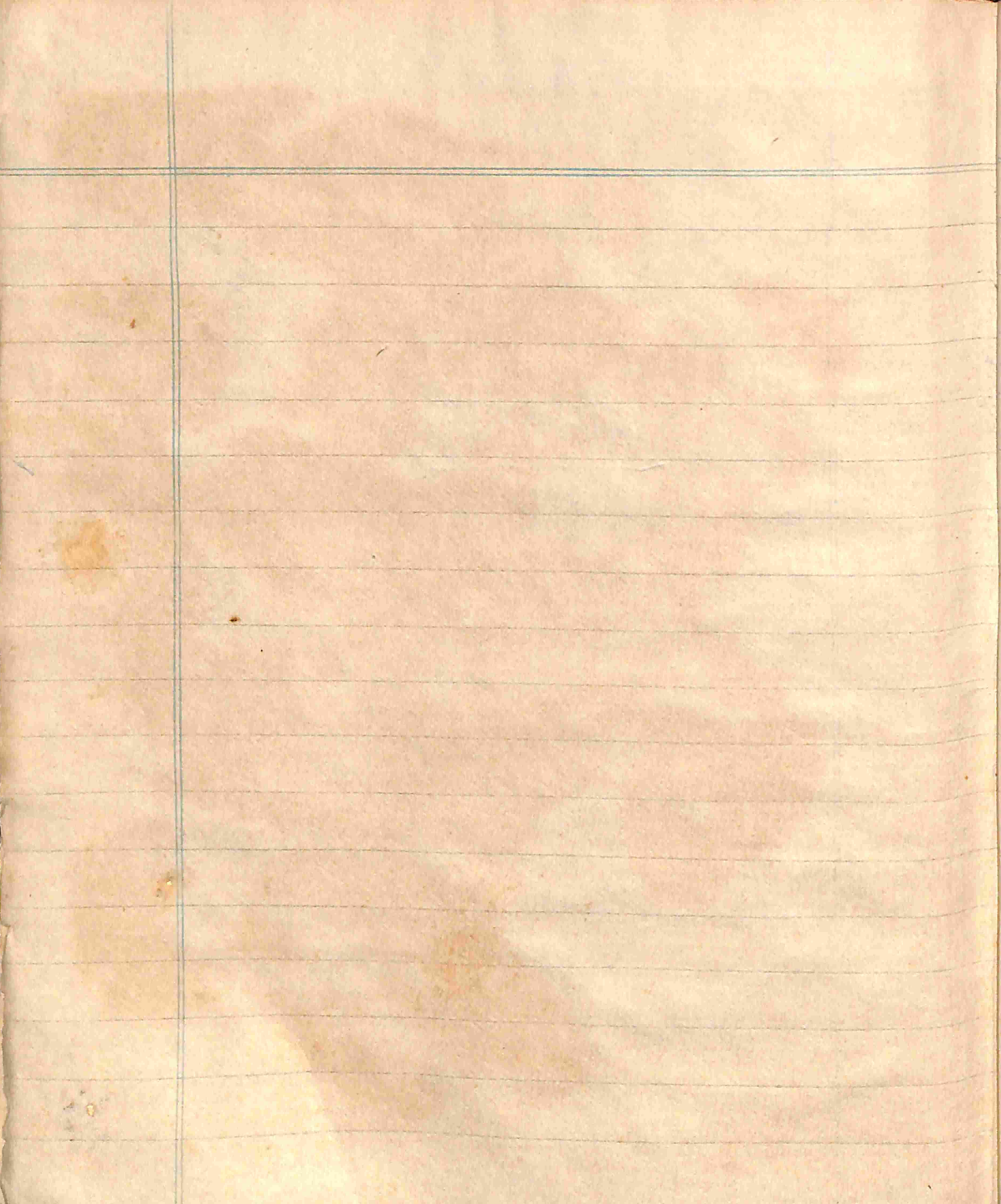
Member of Kashmir Copy Manufacturers  
Association (Srinagar Kashmir)

गुरुजी





श्री गुरु गीता





ओं श्री गणेशाय नमः ॥

ओं श्री गुरवे सरस्वती रूपाय नमः ॥

ओं अस्य श्री गुरुगीता स्तोत्र माला मन्त्रस्य श्री सदा-  
शिव ऋषिः विराट् छन्दः श्रीगुरुपरमात्मा देवता  
हं बीजं सः प्राक्तिः सौऽहं कीलकं श्रीगुरु प्रसाद सिद्ध्य-  
र्थं पोठे विनियोगः ॥

अथ न्यासः ॥ ओं हं सां सूयीत्मने ऋङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।  
ओं हं सीं सोमात्मने तर्जनीभ्यां नमः । ओं हं सूं  
निरञ्जनात्मने मध्यमाभ्यां नमः । ओं हं सैं निराभा-  
सात्मने अनामिकाभ्यां नमः । ओं हं सौं अतनु-  
सूक्ष्मात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं हं सः अन्यत्ता-  
त्मने कस्तुरकर पृष्ठाभ्यां नमः ॥ इति करन्धासः ।  
अथ षडङ्गन्यासः — ओं हं सां सूयीत्मने हृदयाय नमः ।  
ओं हं सीं सोमात्मने शिरसे स्वाहा । ओं हं सूं निरञ्जनात्मने  
शिखायै वषट् । ओं हं सैं निराभासात्मने कवचाय हुम् ।  
ओं हं सौं अतनुसूक्ष्मात्मने नेत्रत्रयाय वौषट् । ओं हं सः  
अन्यत्तात्मने अस्त्राय फट् ॥ इति षडङ्गन्यासः ॥

(2)

ॐ भूर्भुवः स्वरोम् - इति दिग्वन्धः

अथ ध्यानम् -

ॐ हंसाभ्यां परिवृत्त पत्रकमलैर्दिव्यैर्जगत्कारणैः  
विश्वोत्तीर्णमनेक देहनिलयं स्वशक्तिमात्मेदृश्या।  
तत्तत्स्यूत विभातदेशर्ममल भावैक दीपाङ्कुरं  
प्रत्यक्षाक्षरविग्रहं गुरुवरं ध्यायेत् विभुं शाश्वतम्॥

ॐ विश्वव्यापिनमादिदेवर्ममल नित्यं परं निष्कलं  
नित्योद्भूत सहस्रपत्रकमलैर्लिप्याक्षरैर्मण्डितम्।  
नित्यानन्दमयं सुरवैकानिलयं सत्यं शिवं स्वप्रभुं  
ध्यायेदात्मा स्वरूपवित् - - - - - स्वातन्त्र्यतः  
( इति ध्यानम् ) सर्वगम्॥

ॐ वन्दे गुरुपदद्वन्द्वम् वाङ्मनसगोचरम्।  
रक्तं शुक्लं प्रभमुग्रं प्रतर्क्यं परम् महत्॥  
अचिन्त्याव्यक्तरूपाय निर्गुणाय महात्मने।  
समस्त जगदाधार मूर्तये ब्रह्मणे नमः॥



(ऋषिरुवाच)

ऋषय उवाच :-

गुह्यादुह्यतराविद्या गुरुगीता विशेषतः ।

भवत्प्रसादाच्छ्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥

सूत उवाच :-

कैलास शिखरे रम्ये भक्तिसाधन हेतवे ।

प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपृच्छत ॥

श्री पार्वती उवाच :-

ओं नमो देवदेवश परात्परजगद्गुरो ।

सदाशिव महोदेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥

केन मागेर्द्धिण भो स्वामिन् देही ब्रह्ममयो भवेत् ।

तत्कृपां कुरु मे स्वामिन् नमामि चरणौ तव ॥

श्री शिव उवाच :-

मम रूपासि देवित्वं त्वत्प्रीत्यर्थं वदाम्यहम् ।

लोकोपकारकं प्रश्नः न केनापि कृतपुरा ।

दुर्लभं त्रिषु लोकेषु तच्छृणुष्व वदाम्यहम् ।

गुरुर्ब्रह्म विना नान्यः सत्यं सत्यं वरात्रने ॥

यस्य देवि परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।  
तस्यै ते कथिता ह्यथीः प्रकाशयन्ते महात्मनः ॥

गुकारस्तु अन्धकारः  
स्यादुःकारस्तन्निरोधकः ।  
स्यादुः

गुकारस्तु अन्धकारः स्यादुःकारस्तन्निरोधकः ।

अन्धकारनिरोधित्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

गकारस्य ह्युकारस्य तद्विनाशं विना सकृत् ।

अन्धकार विनाशत्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

वेदशास्त्रपुराणानि चैतिहासादिकानि च ।

मन्त्रयन्त्राणि विद्यास्मृतीरुच्चाटनादिकम् ॥

यदधि कमलद्वन्द्वे द्वन्द्वताय निवारकम् ।

तारकं भवसिद्धौ श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥

वेदशास्त्रपुराणानि जानाति कृपया गुरोः ।

ऋतो लोके गुरुः साक्षात् वर्तते वदेतत्त्ववित् ॥

द्वैवशास्त्रागमादीनि अन्ये च बहवो मताः ।

ऋभ्रपभ्रंशांसमस्ताश्च जीवानां भ्रान्तचेतसाम् ॥

यज्ञव्रततपोदानं जपं तीर्थं तथैव च

गुरोस्तत्त्वमविज्ञाय मूढस्तत्समग्रं --- तं भवेत्

गुरोः ज्ञानात्मन नान्यस्तत्त्वं सत्यं न संशयः ॥

तल्लभार्थं प्रयत्नस्तु कर्तव्यः सुमनीषिभिः ॥



गुरोः विद्यां जपन्माया देहमज्ञान संक्षितम् ।  
 ज्ञातव्यं तत्प्रसादेन गुरोः शिष्येण सर्वदा ॥  
 देही ब्रह्म भवेत्तस्मात्तत्कुपार्थं वदाम्यहम् ।  
 सर्वपाप विशुद्धात्मा श्रीगुरोः पादसेवनात् ॥  
 सर्वतीर्थं विगाहस्य संप्राप्नोति फलं नरः ।  
 गुरोः पादाम्बुजं स्मृत्वा जले शिरसि धारयेत् ॥  
 शौचं पापं चकस्य दीपनं ज्ञानं चेतसाम् ।  
 गुरोः पादोदकं पेयं संसारार्णवं तारकम् ॥  
 अज्ञानमूलं दुःखं जन्मकर्मनिवारणम् ।  
 ज्ञानं वैराग्यं जनकं गुरोः पादोदकं पिबेत् ॥  
 गुरोः पादोदकपात्रं गुरोरुच्छिष्टं भोजनम् ।  
 गुरोः मूर्तेः सदा ध्यानं गुरोः स्तोत्रं सदा जपेत् ॥  
 काशीक्षेत्रे निवासश्च जाह्नवी चरणोदकम् ।  
 गुरुर्विश्वेस्वरः साक्षात् तारकं ब्रह्मवाचकः ॥  
 गुरुक्षेत्रे निवासश्च गुरुपादाङ्किता धरा  
 तीर्थराजं प्रयागोसौ गुरुमूर्त्ये नमो नमः ॥  
 गुरोः मूर्तिं स्मरेन्नित्यं गुरोर्नाम सदा जपेत् ।  
 गुरो राज्ञां प्रकुर्वीत गुरोः मन्त्रं विभावयेत् ॥

(6)

गुरोः वक्त्रे स्थितं ब्रह्म प्राप्यते तत्प्रसादतः ।  
गुरो मूर्त्तेः सदा ध्यानं नारी पतिव्रता यथा ॥  
स्वाश्रमं च स्वजातिं च स्वकीर्तिं पुष्टि वर्धनं ।  
अन्यत्सर्वं परित्यज्य गुरोः रत्नं विभावयेत् ॥  
सदा चिन्तयतां यैसां स्वलभं परमं सुखम् ।  
तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन गुरोराराधनं करु ॥  
गुरोः वक्त्रे स्था विद्या गुरुभक्त्या चलभ्यते ।  
त्रैलोक्ये स्फुट वक्तारो देवाद्याः सुरपद्मजाः ॥  
गुकारस्यान्धकारस्य रुकारस्तेन चोदयते ॥  
अज्ञानग्रासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥  
गुकारः प्रथमो वर्णो मायादि गुणभासकः ।  
रुकारे द्वितीयं ब्रह्म मायाभ्रान्ति विमोचकम् ॥  
एवं गुरुपदे श्रेष्ठे देवानामपि दुर्लभं ।  
हा हा हू हू गणैश्चैव गन्धर्वैश्च पूज्यते ॥  
ध्रुवं तेषां च सर्वेषां नास्ति तत्त्वं गुरोः परं  
आसनं शयनं वस्त्रं वाहनं भूषणदिकम् ।  
साधकेन प्रदातव्यं गुरोः संतोषकारणं  
गुरोरार्धनं कार्यं यत्प्रियं तन्निवेदयेत् ॥



आत्मादारादिकं चैव सद्विरुद्धो निवेदयेत् ।

x कृमि कीट भस्म विष्टादि मल मूत्रकम् ॥ — *Incomplete*

प्रलेष्मारक्त वसा चर्म तक्षेत्रं च वरानवे ।

देहाभिमानिनोरुदाः पतन्ति नरकाण्ये ॥

संसाररूप मग्नानां शिष्याणां भ्रान्त चेतसां *Wanru*

येनोद्धृतमिदं सर्वं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

गुरुः ब्रह्मा गुरुः विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

गुरुः मातापिता चैव गुरुर्देवो हि बान्धवाः ।

गुरोर्देवात्परं नान्यत् तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

हेतवे जगतामेव संसाराण्ये तारणे ।

प्रभवे सर्वविधानां शास्त्रभवे गुरवे नमः ॥

अज्ञातिमिश्रान्धस्य शान्नाञ्जनशलाकया ।

चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरे ।

तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

त्वं पिता त्वं च मे माता त्वं बन्धुस्त्वं च देवता ॥

संसार प्रतिबोधार्थं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

(६)

यत्सत्येन जगत्सत्यं यत्प्रकाशेन भातियत् ।  
यदानन्देन वोदेति तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
यस्मिन्स्थितमिदं सर्वं यदासादाति चैव यत् ।  
यत्प्रियात्प्रिय पुत्रादि तस्मै श्री गुरवे नमः ।  
येन चिन्तयते देही चित्तं चिन्त्यते यतः ।  
जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तादि तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
यस्य ज्ञानमिदं विश्वं न दृश्यं भिन्न भावतः ।  
सदैक रूप रूपाय तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
यस्य मन्त्रं तस्य मन्त्रं यस्य महात्मनः  
अनन्य भाव भावाय तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
यस्य कारणरूपस्य कार्यरूपेण भातियः  
कार्यकारणतामेति तस्मै श्री ..... ॥  
नानारूपमिदं विश्वं न केनाप्यस्ति भिन्नता  
कार्य कारणतामेति तस्मै श्री ..... ॥  
शिवः कुट्टो गुरुस्त्रता गुरुः कुट्टः शिवो नहि  
तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन श्रीगुरोः शरणं व्रजेत् ॥  
वन्दे गुरुपदेन्दुन्दं वाङ्मनोतीत गोचरम्-  
ध्वेतं रक्त प्रभा युक्तं शिवयोगात्मकं परं ॥

चिन्त्यते

Incomplete

त्रा



ब्रह्मा

गुकारं तु गुणातीतं रुकारं रूपवर्जितं  
गुणातीत स्वरूपं च योऽध्यात्स गुरुः स्मृतः ॥

अग्निनेत्रो वरः साक्षात् चतुर्बाहुः स्त्रिलोचनः  
यश्चतुर्वेदनो ब्रह्म श्रीगुरुः कथितः प्रिये ॥

अप्यं मयाञ्जलिर्बद्धो दयासागर' वृद्धये  
यदा चानुग्रहो जातः धोर संसार मुक्तये ॥

श्रीगुरोः परमं रूपं विवेक चक्षुषोऽग्रतः

मन्द भाग्या न पश्यन्ति ह्यन्धा सूर्योदयं यथा ॥

श्रीनाथ चरणद्वन्द्वे यस्यांदिशि विराजते

तस्यै दिक्षेत् नमस्कुर्यात् भक्त्या प्रतिदिनं प्रिये ॥

तस्यांदिशि सततं प्राञ्जलिं मन्त्र पुष्पैः

प्रक्षिप्यते सुख करैश्च क्षिरेण युक्तैः ॥

जागर्ति यत्र भगवान् गुरुः चक्रवर्ती

सृष्टिस्थितिं प्रलय नाटकं नित्यसाक्षी ॥

स्वात्त्विकादिगुणैः प्रशस्त विभवैर्व्याधिहरेर्दुर्करैः

प्राणायामशतैर्महेश्वरपदं च प्राप्यते मानवैः ॥

यत्कारुण्यलवेन प्राणमहता यत्ताः स्वयं तत्क्षणात्

सेव्यः स परमार्थचिन्तनपरो वेदार्थविदः श्रीगुरुः ॥

Lisanti

(10)

मुक्तेः गुरुदेवो जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः  
गुरोः परतरं नास्ति तस्मात्स पूजयेद्गुरुम्॥

सर्वश्रुतिशिरोरत्नविराजितपदाम्बुजः  
वेदान्ताम्बुजसूयाय तस्मै श्रीगुरवे नमः॥

× यस्मात्परतरं नास्ति नान्यत्किंचित्  
मनसा वचसा ग्राह्याय तस्मै श्रीगुरवे नमः॥

गुरुदेवप्रसादेन ब्रह्मविष्णुहरादिषु  
सामर्थ्यं प्राप्यते . . . . .

ज्ञानी कामी तथा योगी गुरुर्ज्ञेयः सुखप्रदः  
त्रिभिर्हीनं त्यजेद्दूरे मिथ्याज्ञानप्रदवीकम्॥

यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयं  
विज्ञानद्वेषविधात्री तस्मै श्रीगुरवे नमः॥



(11)

देव किन्नर गन्धर्वः पितृ यक्षाश्च चारणाः  
मुनयोपि न जानन्ति गुरुं स्वश्रूषणविधिम् ॥

x महा हंकार संयुक्तास्तपो बलान्विताः x  
संसार कुहरावर्ते धरी यत्रे यथा पुनः ॥

देवदानव गन्धर्वः पितरो यक्षकिन्नराः  
ऋषयो सर्वे सिद्धाश्च गुरुसेवापराङ्मुखाः ॥

ध्यानं शृणु महादेवि सर्वानन्द प्रदायकं  
सर्व सौख्यकरं चैव भक्ति मुक्ति प्रदायकम् ॥

अथ ध्यानम्

स्वदैशिकस्यैव शरीरं चिन्तनं  
भवेदनन्तस्य शिवस्य शिवस्य चिन्तनम्।  
स्वदैशिकस्यैव च नाम कीर्तनम्  
भवेदनन्तस्य शिवस्य कीर्तनम्।  
श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं स्मरामि  
श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं नमामि ॥

omit

2 lines omitted

(12)

ॐ ब्रह्मानन्द परम सुखदे

केवलं ज्ञानमूर्तिम् ।

द्वन्दातीतं गगन सदृशं

तत्त्वमस्यादि लक्ष्यम्

एकं नित्यं विमलमचलं

सर्वदा साक्षिभूतं

भावातीतं त्रिगुणरहितं

सदुरु तं नमामि ॥

ज्ञानन्दमानन्दकरं प्रसन्नं

ज्ञान स्वरूपं निजबोध युक्तम् ,

योमीन्द्रमौड्यं भवरोगवैधं

श्रीसदुरुं नित्यमहं नमामि ॥

हृदम्बुजे कर्णिका मध्य संस्थे

सिंहसने संस्थितं दिव्यं मूर्तिम् ।

ध्यायदुरुं चन्द्र कला वतसे

सच्चिदान्मुखाभीष्टं वरं दधानम् ॥



(13)

एवेताम्बरं प्रवेत विलेप पुष्पं मुक्ताविभूषं मुदिते द्विनेत्रम्  
वामाङ्गुलीं स्थित दिव्य शक्तिं मन्दस्मितं शान्तिकुम्भा विधा-  
नम् ॥

यस्मिन्सृष्टि स्थिति ध्वंस पिधाना नुग्रहात्मकं ।  
कृत्यं पञ्चविधं प्राप्नुवन् भासते ते तुमः शिवम् ॥

यत्पादरेणुभिर्नित्यं केषपि संसारवारिधेः  
सेतुं बध्नुन्ति नाथं देशिकं तमुपास्महे ॥

प्रातः शिरसि शुक्लेज्जे द्विनेत्रं द्विभुजं गुरुं  
वराभयकरं शान्तं स्मरेत्तं नामपूर्वकम् ॥

नित्यं शुद्धं निराभासं निराकारं निरञ्जनं  
नित्यं बौध चिदानन्दं गुरुं ब्रह्म नमामहे ॥

कालानलाम्बुज

यदादिस्थं च संसार वृक्ष बीजमनश्वरम्  
ब्रह्मरन्ध्रसिताम्बोज मध्यस्थ चन्द्र मण्डलम् ॥

द्वि?

आकाशादिरैरवर्तः सहस्रदलमंडिते  
हंसरूपे त्रिकोणे च स्मरेत्तं मध्यतो गुरुम् ॥

explains  
११

सकल भुवन दृष्टिकलिता दोष दृष्टिः  
अक्षगण परमैष्टिस्तत्पराथैक दृष्टिः  
निखिल शामनदृष्टिः संपदार्थैक दृष्टिः  
भवगण परमैष्टिः मेरु सारैक दृष्टिः

न गुरोरधिकं न गुरोरधिकं  
न गुरोरधिकं न गुरोरधिकः ॥  
मम शासनतो मम शासनतो  
मम शासनतो मम शासनतः ॥

इदमेव शिव इदमेव शिवः  
इदमेव शिवे इदमेव शिव ।  
शिवशासनतः शिवशासनतः  
शिवशासनतः शिवशासनतः ॥



(15)

एवं विधं गुरुं ज्ञात्वा ज्ञानमुत्पद्यते स्वयं  
तदागुरुपदेशेन मुक्तोऽहमिति भावयेत् ॥

गुरुणा दर्शितैर्मार्गैः मनः शुद्धं तु कारयेत् ।

अनित्यं स खण्डयत्सर्वं यत्किंचिद्दुःखान्मोचरम् ॥  
ज्ञेयं सर्वमानित्यं च ज्ञानं च मन उच्यते ।

ज्ञानं ज्ञेयं समं कुर्यात् सदुरोरुष्यदेशतः ॥  
चैतन्यं ज्ञाद्वतं ज्ञानं व्योमातीतं विरञ्जनं ।

बिन्दुनाद कलातीतं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
स्थावरं विमते ज्ञानं जंगमं स्थिरमेव च ।

व्याप्तं येन जगत्सर्वं तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
ज्ञानशक्तिसमारुहस्तत्त्वमाला विभूषितं

मुक्तिमुक्तिप्रदातास्तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
अनेकजन्मसंप्राप्तकर्मबन्धविदाहिने

ज्ञानानलप्रभावेन तस्मै ..... ॥  
न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः

तत्त्वज्ञानात्परं वास्ति तस्मै श्री गुरवे नमः ॥  
मन्त्राथः श्री जगन्नाथो गुरुः श्री जगद्गुरुः  
स्वात्मैव सर्वभूतात्मा तस्मै श्री — ॥

(16)

गुरुरादिरनादिश्च गुरः परमदैवते

गुरोः परतरं नास्ति तस्मै श्री— ॥

ध्यानमूलं गुरोर्भूतिः पूजामूलं गुरोः पदम्

मन्त्रमूलं गुरोः वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥

सप्तसागरपर्वन्ते तीर्थस्नानफलं यथा

गुरो रंघ्रिजलविन्दुसहस्रांशुं फलं तथा ॥

गुरोरेव जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णु शिवात्मके

गुरोः परतरं नास्ति तस्मात्संपूज्यते गुरः ॥

ज्ञानं विना भुक्तिं परं लभ्यते गुरुभक्तितः

गुरुं सामान्यतो ज्ञान्यत्विद्योते जगतीतले

स्वं ज्ञात्वा महादेवि गुरोः निन्दा करोति यः ॥

स याति नरकान्धोरान् यावद्भूमिदिवरे ॥ xx

गुरुब्रूस्तु गुणातीतो रूपातीतं रूपाकारकः

गुणरूपविहीनत्वादुरुरित्यभिधीयते ॥

करुणा खड्गपातेन हेता स्वशिष्यपादाकान्

सम्यगाबन्द जनकः सूरः सौमिधीयते ॥

यावन्निष्ठेदयं देहो तावदेव गुरुं स्मरेत्

गुरुलोपो न कर्तव्यः स्वस्वच्छन्दो यदिवा  
भवेत् ॥



हुंकारेण न वक्तव्यमसत्यं च कदाचन  
 गुरोरग्रे न वक्तव्यमसत्यं च कदाचन ॥  
 गुरुं हुं कृत्य हुं कृत्य गुरुं निजित्य वादतः  
 अरण्ये निजिले देशे स भवेद्ब्रह्मराक्षसः ॥  
 मुनिभिः पन्नगैर्वीपि सुरैर्वी शापितो यदि  
 कालमृत्युभयाद्वापि गुरुः रक्षति पवित्रे ॥  
 अशक्ता हि सुराद्याश्च ह्यशक्ता मुनयस्तथा  
 गुरुशापेन ते क्षीणाः क्षयं याप्तिव संशयः ॥  
 श्रुति स्मृति तत्त्वज्ञानं प्राप्नोति गुरुसंभवा  
 ते वै संन्यासिनः प्रोक्ता इतरे वेशधारिणः ॥  
 यत्रैव तिष्ठते सोऽपि स देशः पुण्यभाजनम्  
 मुक्तस्य लक्षणं देवित्वाग्रे कथितं मया ॥  
 मंत्रराजमिदं देवि गुरुरित्यक्षर द्वयम्  
 स्मृति वेदादी वाक्यानां गुरुस्त्विह सौक्षात्परं परं ॥  
 नित्यं ब्रह्मनिराकारं निर्गुणं बोधयेत्परं  
 पूर्णब्रह्मनिराभासं दीपो दीपान्तराधया ॥

गुरोः कृपा प्रसादेन ह्यात्मारामं निरीक्षयेत्  
 श्रवेण मुक्तिमार्गेण स्वात्मज्ञानं प्रवर्तते ॥

प्राब्रजस्तम्भं पयिन्ते परमात्मस्वरूपकम्

स्थावर जंगम मयं प्रणमामि जगद्गुरुम् ॥

पद्मस्वभावं निर्लेपं दूरगमन्तरस्थितम्

उत्तरस्यैव सर्वस्य नहिः स्थं नौमिसद्गुरुम् ॥

वेदेहं सद्बिदानन्दं भेदातीतं गुरोः परम्

नित्यं पूर्णं निराभासं निर्गुणं स्वात्मसंस्थितम् ॥

परात्परतरं ध्येयं नित्यमानन्दकारकम्

हृदयाकाशमध्यस्थं शुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥

स्फटिके प्रतिमारूपं दृश्यते दर्पणे चैव

तथात्मानं चिद्काकाशं संस्मरेत्सौहमित्युत ॥

अंगुष्ठमात्रं पुरुषं ध्यायत किं मयं हृदि

तत्र स्फुरति भावोयः श्रुत्वा तं कथयाम्यहम् ॥

अजो ह्यजरो नित्यो विषुद्धो नित्यतां गते

अविकार चिद्भन्दः प्रणयात् तं स्मराम्यहम् ॥

अपूर्वानन्दं नित्यं स्वयं ज्योति विरामय

विरजस्क परशम्भुमानन्दपरमं ययम् ॥



अगोचरं तथागम्यं नामरूपादि वर्जितम्

निःशब्दं तं विजानीयात्स्वभावे ब्रह्म पीवति ॥

यथा निज स्वभावेन कर्पूर कुसुमादिषु

श्रीतोष्णादि स्वभावश्च तथा ब्रह्म च शाश्वतं  
स्वयं तथाविधो भूत्वा स्थातव्यं यत्र कुत्रचित् ॥

कीटे भृंग इव ध्यानाद्य यथा भवति तादृशः ॥

किमत्र बहु नोक्तेन शास्त्र कोटि श्रुतेन च

दुर्लभा चित्तविश्रान्तिः सद्गुरुः कुरुणां विना ॥

निमेषार्धार्ध पातेन यद्वाक्याद्वैर्विलोक्यते

स्वात्मा च स्थैः । मारुते तस्मै श्री गुरवे नमः ॥

सद्गुरु ध्यानेन नित्यं देही ब्रह्म मयो भवेत्

पिंडे पदे तथारूपे मुक्तोऽसौ नात्र संशयः ॥

स्वयं सर्वमयो भूत्वा तत्पदं चावलोकयेत्

परात्परतरं नान्यत् सर्वमेव निराभयम् ॥

तस्यावलोकनादेव सर्वं सगं विवर्जितः

एकाकी निस्पृहः शान्तः तिष्ठेत्तस्य प्रसादतः

लब्धं वाप्यथालम्ब्य वा बहुलं तथा ॥

निष्कामेनैव भोक्तव्यं सदा सन्तुष्टमानसैः

(20)

सर्वज्ञपदमित्याहुः देही सर्वमयोहिजः

सदाज्ञानतः सदानन्दो रमते यत्रकुत्रचित् ।

कुलनिकुलकोटीश्च तारयत्स च तत्क्षणात्

अतस्तं सद्गुरुं ज्ञात्वा त्रिकालमभिवन्दयेत् ॥

साष्टङ्गं प्राणिपातेन स्तुवन्नित्यं गुरुं भजेत्

भजनात्स्थैर्यमाप्नोति स्वस्वरूपमयो भवेत् ॥

शिवेरुष्टे गुरुस्नाता गुरोरुष्टे न कश्चन

लब्ध्वा लब्धकुलगुरुं सम्यग्गुरुं सेवो समश्नाय् ॥

मुनधुलब्धो यथा भृङ्गः पुष्पात्पुष्यान्तरं व्रजेत्

ज्ञानलुब्धस्तथा शिष्यो गुरोः गुर्वन्तरे व्रजेत् ॥

ज्ञानहीनो गुरुस्त्याज्यो मिथ्या वादी हि दाम्भिकः

स्वविश्रान्तिं न जानाति परान्विश्रान्त्यैतकथम् ॥

शिलायां किं परः सारः शिलासंगं परित्यजेत्

स्वयं तीर्णो भवेन्नासौ परं निसारयेत्कथम् ॥

वन्दनीयाः कष्टेऽपि दर्शित भ्रान्तिकारकाः

वर्जनीया हि गुरोर्धारेस्तु समताश्रयैः ॥

नरः फलमवाप्नोति



(२)

मूढा दृढाश्च भक्ताश्च मौनवृत परावर्णाः

सकृत्संत्यक्तकामाश्च पंचधा गुरो मताः ॥

सर्वे गुरुमुखालुब्धं सुफलं पापनाशकम्

यद्यदात्महितं वस्तु तद्रूपं न च वैचेयेत ॥

श्री गुरोः पादुकां मुखं मुखमंत्रं च गोपयेन

गुरुदेये हि किं वस्तु तेन तुष्ट्यासि सुव्रते ॥

गुरुत्यागाद्भवेत्सृष्ट्युः मंत्रत्यागाद्दरिद्रता

गुरुमन्त्रपरित्यागी रौशवं नरकं व्रजेत् ॥

पापाविडम्बनः पापयता नास्ति का भेदे बुद्धयः

स्त्रीलम्पुटा दुराचारा कृतघ्ना नकवृत्तयः ॥

कर्मभ्रष्टक्षमा हीना निन्दकास्तर्कवादिनः

कामिनः क्रोधिनाश्चैव हिंसकाश्च शठस्तथा

न एते गुरुभिरुपज्यः सर्वधर्मबहिष्कृताः ॥

शिष्याथ ज्ञानदातव्यं महापापविरोधिने ॥

एवं हि गुरवः सेव्या ऐक्यभक्त्या विचार्य च

गुणवस्तु शिवः प्रोक्तः ॥ उकारो ब्रह्म चोच्यते

(22)

रुद्रावुस्तु रविः प्रोक्तो गुरुं सर्वार्थकोविदः  
महता चैवैभूतानां प्रलये समुपस्थिते ॥  
स्वतन्त्रं शिवो भूत्वा संपूर्णो भवति महान्  
उपदेष्टो ह्ये देवि गुरु मार्गेण मुक्तिदः ॥  
गुरुभाक्तिस्तथा ध्यानं सकल तत्तव कीर्तिर्न  
ध्यात्वा प्रत्यक्षमेवै तद्गुणमि च वदामि च ॥  
लोकोपकारकं देवि गुरुमभ्यर्चयेत् सदा  
न यावद्गुरु कारुण्यं लभते मोक्षकारणम् ॥

वताः स्मृते नाथ पादारविन्दम्  
बुद्धिन्द्रिय प्राण मनो वचाभिः  
यैश्चिन्तय तद्गुदि भाव युक्तैः  
मुमुक्षुभिः कर्म मयोरुपाशात् ॥

ज्ञानात्म शुद्धं विभवेन नित्यम्  
यौ वै स्मरेत् देव पदाब्ज द्वन्द्वम्  
अत्यन्त विज्ञानधने विशुद्धम्  
सोऽहं चिदानन्दधने भजामि ॥



## श्री पावेत्युवाच

पिंडं तु किं महादेव पदे किं समुदाहृतम्  
रुपातीतं तु यद्रूपं तत्त्वमारण्याहि शंकर ॥

श्री शिव उवाच :-

पिंडं कुण्डलिनी शक्तिः पदे हेसरदाहृतः

रूपं बिन्दुरिति ज्ञेयं रुपातीतो विरंजने ॥

लौकिकस्तु गुरुभाति भक्त्यर्थे हि परंस्तुयः

ज्ञानेन भावयेत्सर्वं कर्मनिष्काम कार्यतः ॥

यद्यप्यधीता निगमाः षण् षडंगा सामाः प्रिये

अध्यात्मादीनि शास्त्राणि ज्ञाने नास्ति गुरुं विना ॥

निरस्य सर्वं सन्देहं मेकीकृत्यार्थं दर्शयं

तपस्यन्तं रहस्यस्थं भजामि गुरुमीश्वरं ॥

लौकिकात्कर्मणो याति नहि तत्परमे पदे

ज्ञानं च भावयेत् सर्वं कर्मनिष्काम काम्यतः ॥

उपविश्य ततो देवि जपेदेकाग्रमावसः

ध्येये शुकं च शान्त्यर्थं वशे रक्तासने प्रिये ॥

अभिचारे कृष्ण वर्णे पीत वर्णे द्युनागमे  
उत्तरे शान्ति जाप्यं च शुक्ले पूर्वे मुखोदितं ।  
दक्षिणे मारणे प्रोक्तं स्तम्बने पश्चिमं मुखे  
मोहने सर्व भूतानां बन्धमोक्षकरं परम् ॥

मन्यन्ते देवता ह्याशो राजाः स्युवशं वदाः  
मुखस्तम्ब करं नृणां गुरुणां भक्तिं वर्धनं ॥

दुष्कर्म नाशनं चैव सुकर्म सिद्धिदं भवेत्  
असिद्धं लाघयेत्सर्वं नवग्रहभयापाहम् ॥

दुःस्वप्न नाशनं चैव सुस्वप्न फलदायकम्  
सर्वं शान्ति करं नित्यं सुपुत्रं <sup>नृणां वृद्ध्या</sup> सुपुत्रं ॥

य अवेधव्यं करं स्त्रीणां सौभाग्य जननं सदा  
आयुर्गौरोग्य मैश्वर्यं पुत्रपौत्र विवर्धनं ॥

अकामानर्द्धं विना <sup>व?</sup> नरी जपन्ती मोक्षमवाप्नुयात्  
अवेधव्यं सकामेन लभ्यते ह्यस्य जन्मनि ॥

दुःखे दुःखं भयं विघ्नं नाशयेत्तापकारकं  
सर्वं बाधा प्रशमनं धर्मार्थं काममोक्षदे ॥



यं यं कामयते कामं ते तस्माद्वोनि विश्वितम् ।  
 कामदं कामधेनुश्च कल्पितं कल्पवृक्षकम् ॥  
 चिन्तामणिं चिन्तितस्य सर्वं भजत दायकम्  
 लिखित्वा दापयेद्यो वै श्रेयः कर्मवाप्नुयात् ॥  
 कामेन जपते यो वै तस्य कामफलं प्रदम् ।  
 जपते शक्त सौम्यश्च शैव जाणेश वै जगवाः ॥  
 शैवस्य सिद्धिर्दे देवि सत्यं सत्यं न संशयः  
 अथ काम्य जपस्थानं कथयामि वरानने ॥  
 सागरान्ते नदीतीरे तीर्थो हरिहरालये ।  
 शक्ति देवालये गोष्ठि सर्वे देवालये शुभे ॥  
 वटस्थे धात्रि मूले च तथा वृन्दावनेपि वा  
 पावत्रे विमले स्थाने नित्यानुष्ठान केपि वा ॥  
 सनाहितेन मौनेन जपमेतत्समारभेत्  
 जप्तेन फलमवाप्नोति ह्यश्वमेधशतस्य च ॥  
 हीन कर्म त्वजेत्सर्वं स्थानानि ह्यधामनि च  
 शोऽश्वमेधशानि भयभूमौ च वटमूलान्तिके तथा ॥  
 सिद्धयन्ति धौतरी मूले चूत वृक्षस्य सन्निधौ  
 पश्चिमाभिमुखं ध्यायेत्तमोहनं सर्वदा भवेत् ॥

दक्षिणाभिमुखं ध्यायेन्मरणं च भवेत्सदा  
 गुरुगीता प्रथमं प्रकरणं च संग्रामे शत्रुसंकटे ॥  
 जपेन जयमाप्नोतिः मरणे मुक्तिं दायकं ।  
 गुरु ददाति शिष्याय कर्मफलं हेतवे ॥  
 शुभ कर्माणि सर्वाणि सर्वं दीक्षा च स्निग्ध्यति  
 संसार मलनाशाय भवश्चाद्यानिवृत्तये ॥  
 गुरुगीताऽभासं स स्नानात् तत्त्वज्ञो भवति सदा  
 स एव हि गुरुः साक्षात् सदसद्वृत्तवित्तमः ॥  
 तस्य सुस्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः  
 देशः स शुद्धो यत्रासौ श्रीगुरु तिष्ठति सदा ॥  
 तत्र देवगणाः सर्वे क्षेत्रे पीठे वसन्ति च  
 ह्यासनस्थौ प्रायस्स्था गच्छन्तिष्ठन् तथापि वा  
 अश्वारूढौ गजारूढौ जाग्रत स्वप्नगतौपि वा ॥  
 शुचिष्मांस्तु सदा ज्ञानी गुरुगीता जपेन तु ॥  
 तस्य दर्शनं मात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते  
 गुरोः तीर्थे वसन्नित्यं सर्वत्रसुखभागभवेत् ॥  
 समुद्रस्य यथा तोयं क्षीरेक्षीरे जले जलम्  
 भिन्ने कुम्भे यथा काशस्तथात्मा परमात्मनि ॥



यथा ज्ञानेन जीवात्मा परमात्मा च सर्वज्ञः  
 ऐक्येन रमते महामुक्तः ज्ञानी यत्र तत्र दिवानिधिः ॥  
 एवं विधौ महामुक्तः सर्वत्र वर्तते सदा  
 तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन भावभाक्तिं करोति यः ॥  
 तुष्टुः सदेही जगति मुक्तो भवति पावति ।  
 भक्तिमुक्त्युदयस्तस्य जिह्वाग्रे वसते सदा ॥  
 अनेन प्राणिनः सर्वे गुरुगीता जपेन तु  
 सर्वसिद्धिमाप्नुवन्ति लभन्ते मुक्तिमेव च ॥  
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं धर्म्यं सार्वभौमयोदितं  
 गुरुगीता समो नास्ति नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥  
 एको देवश्चैकधर्मश्चैकविष्णुः परन्तपः  
 गुरो परतर नास्ति सत्यं सत्यं वरावरे ॥  
 माता धन्या पिता धन्यो धन्यो संवत्स्रसंभवः  
 धन्या च वसुधा देवी गुरुभाक्तिस्तु दुर्लभा ॥  
 शरीरमिन्द्रियप्राणाः मित्रबान्धवाः  
 मातापिता कुलं देवी गुरुरेव न संशयः ॥  
 अनेकजन्मविहिताः यज्ञदानतपःक्रियाः  
 तत्सर्वं सफलं देवि गुरोः संतोषमात्रतः ॥

विधाधनं बलं चैव तेषां भाग्यं निश्चयं कुरु ।  
सेवन्ते ये गुरुत्रैव सत्यं सत्यं वरानने ॥

तेभ्यो वेद्यं प्रदातव्या मन्यन्ते येन तावज्जना  
गुरुगीता महेष्टाने सत्यमेव न संशयः ॥

ब्रह्माविष्णुमहेशादि देवर्षि पितृकिन्नराः  
सिद्ध चारणयक्षाश्च ह्यन्येऽपि भुवयो जनाः ॥

गुरुभावः परं तीर्थं मन्यतीर्थं निश्चयं कुरु  
इदं रहस्यं परमं तवाग्रे कथितम् मया ॥

देयं सुगोप्यं शिष्याय ह्यात्मा च वरवा विनि ।  
तेन समुच्यते शिष्यो धीर संसारबन्धनात् ॥

कन्या भर्तृ गृहस्थाश्च यदि सा तत्प्राप्नुवा,  
यथा स्यान्निष्फलं तस्य गृहं सर्वं सदा भवेत् ॥

तथैव हि शिष्यकुले गुरुसेवा पराद्भुखम् ॥  
सुदुर्ज्ञेयात्मतत्त्वं विज्ञेयं श्री गुरोर्मुखीत् ॥

स्वामि ? गणेशानां वैष्णवानां च पवित्रा ।

न वक्तव्यं तत्त्वज्ञानं मत्यादाचारतैर्बुधैः ॥



(२९)

अती बुद्धि प्राचुर्य श्रद्धा भक्ति मते सते  
वक्तव्यं तु ३२ देवि मम गुह्यं सदा प्रिये ॥  
मुखीय च न दातव्या गुरुगीता कदाचन  
मनसापि न वक्तव्या सदापाप रताय च ॥  
गुरु मंत्रे मुखेयस्य तस्य सिद्धिर्भवेद् धर्मम् ।  
३२ रहस्यं परमं चोक्तं ते दावने प्रिये ॥  
गुरो बहवः सन्ति द्विष्य वित्तापहारकः  
स गुरुः दुर्लभो देवि द्विष्य संताप हारकः ॥  
यस्य प्रसादाद्दृष्टमेव विष्णु  
मयैव सर्वं परिकल्पितं च ।  
३२ विजानाति सदात्मरूपम्  
अधिपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥  
संसार सागर समुद्ररौक मंत्रं  
ब्रह्मादि देव मुनि पूजित सिद्ध मंत्रम्  
दारिद्र्यदुःखभय शोक निवृत्ति विनाश मंत्रं  
वन्दे महाभय हर गुरुराज मंत्रम् ॥

श्री गुरु गीता समाप्ता.

ॐ  
28 Nov 1976  
8 PM

